

течѣ, кой-то е проповѣдалъ поканіе. Пър-  
 вый проповѣдникъ, а второй трѣба; онзи  
 непоколебимый, а тойзи непрѣодолимый; е-  
 диный остана като дѣвица, а другый за-  
 щититель на чистотѣ-тѣ; единый въ пѣ-  
 стынѣ-тѣ крышаваше, а другый, по градо-  
 ветѣ мрѣжѣ хвъргаше; онзи окличаваше  
 (мжмраваше) прѣлюбодѣйника, а тойзи на-  
 казваше грабителѣ-тѣ, первый въ тѣм-  
 ницѣ хвърленъ, а второй въ заточеніе про-  
 воденъ; оногова посакохъ, и тойзи такъвъ  
 смѣръть желаваше да приіме за истинѣ-тѣ.  
 Негови-тѣ подвигы вѣхъ на тойзи свѣтъ  
 много, нѣ и вѣнци-тѣ мѣ небѣснѣ сѣ мно-  
 го. Нынѣ Іованъ, ведно съ Св. Апостола Па-  
 вла, выка: Азъ съмъ Христово благоуханіе:  
 защо-то всѣко мѣсто отъ заблаженіе ка-  
 то отъ нѣкоѣхъ заже вонѣхъ очисти: въ Е-  
 фесѣ пропѣди Мидовѣ-тѣ хытрость, въ  
 Фригѣ майка-та на лъжовны-тѣ богове  
 направи безчадна (длова), въ Кесаріѣ на-  
 родны-тѣ клѣдища развали, въ Сиріѣ  
 Богопротивны-тѣ сѣкорица испразни, въ  
 Персіѣ поса блгочестиво-то слово, повсѣ-  
 дѣ коренѣ-тѣ на православнѣ-тѣ вѣрѣ по-